

I § 5 foreslaas følgende Ændringer:

Laksedrivgarn skulde benyttes baade med og uden Grimer, ligesom der skulde gives Tilladelse til at bruge lignende Garn med mindre Masker til Fangst af Gedder og andre Fisk.

Ligeledes ønskes Forbudet mod Fiskeri om Natten at maatte bortfalde.

Det i nævnte Paragrafs 5te Stykke omhandlede Forbud mod Garnfiskeri maa ligeledes bortfalde.

I § 6 maa Maalet paa Skaller sættes til 7 Tommer i Stedet for 8 Tommer Aborrer sættes til 7 Tommer.

Et *Mindretal* formener, at mindste Maal paa Skaller og Aborrer bør bortfalde, naar der bliver bestemt Maskestørrelse paa Redskaberne.

Der savnes en Bestemmelse om Størrelsen af Aal, som foreslaas sat til 12 Tm.

Forbudet i sidste Stykke af samme Paragraf, som omhandler Nedfaldslaks og Ørred, bortfalder ligeledes.

§ 8. Da det formentlig for Fiskerne er heldigst, at Fiskerikontrollen for Jylland vedblivende har Overopsynet i de under § 6, Litra a., nævnte Vande, da det er en Mand, som har stort Kendskab til det praktiske Fiskeri. Sidste Bemærkning i nævnte Paragraf burde ikke staa.

3die Stykke i § 10 ønske vi ligeledes maa bortfalde, da vi ikke kunne indse, at Fiskerne ere værre end andre Mennesker.

I § 11, 2den Linie, ønskes tilføjet, at kun den ulovlige Del bliver konfiskeret.

Med Hensyn til Hr. Kandidat Levinsens Indberetning til Landbrugsministeren tillade vi os at bemærke, at naar Hr. Levinsen mener, at Fiskeriet ved Statens Overtagelse af Fiskegaarden var omtrent ødelagt for Laksens Vedkommende, er det ikke overensstemmende med det faktiske Forhold.

Der har til alle Tider været gode Aar og mindre gode, og det samme er rimeligvis Tilfældet endnu; det kan for øvrigt allerede ses af Hr. Borgmester Neckelmanns Skrift om Fiskeriet i Randers Fjord, og vi føle os aldeles ikke overbeviste om, at det gode Ørredfiskeri, som har været i de sidste to Aar, er en Følge af den stærke Fredning, men det er naturligvis en Selvfølge, at naar alt Fiskeri bliver forbudt i den øvrige Del af Fjorden, vil Fiskegaardens Fangst af Ørred og Laks blive større, end naar der fiskes af alle Fiskerne. Med Hensyn til de egentlige Laks er Tilfældet dette, at medens der i de tre første Aar var et godt Laksefiskeri, i Særdeleshed det tredje Aar, saa var der i Fjor meget faa, og ligeledes i Aar er der kun fanget faa endnu. Hvis det omvendte havde været Tilfældet, vilde Hr. Levinsen rimeligvis have givet den stærke Fredning Skylden, medens han nu synes at mene, at Laksen skal fredes i en længere Aarrække, inden der kan mærkes nogen Forandring paa Laksebestanden.

Efter vor Formening har Kandidaten slet intet Bevis ført for, at det er de samme Fisk, som ere ynglede her i Fjorden, som komme tilbage igen. I de 5 à 6 Aar, som Staten har ejet Fiskegaarden, er der hver Vinter mærket en Del Fisk, som ere udsatte igen, og hvoraf formenes, at en Del atter er kommen i Havet igen. Der er derimod ikke fanget en eneste af Fiskerne og ganske sikkert heller ikke paa Fiskegaarden af disse mærkede Fisk, efter at de have været i Havet, ellers vilde det ganske sikkert være fremkommet i Kandidatens Beretning. Derfor kunne vi paa ingen Maade se, at det er til nogen Nytte at frede Nedfaldsfiskene, da de dog repræsentere en stor Værdi; Nedfaldsørred koster i denne Tid 1 Kr. à 1 Kr. 30 Ø. pr. Pd, og det vil selvfølgelig være et stort Tab for Fiskerne at miste denne Indtægt.

Det synes at fremgaa af Ministerens Bemærkning til Lovforslaget, at Fjordens Bestand af Graafisk ikke kan synderlig ophjælpes. Det er efter vor Formening et fejlt Syn paa Sagen. Hele Forslaget omhandler nærmest kun Fredning af Laks og Ørred, medens Fjordens øvrige Fiskebestand kun faar en meget let Omtale, og en Fiskeart som Aalen overhovedet slet ikke er nævnt i det foreliggende Lovforslag.